Civilinė byla Nr. 3K-3-782/2003 m.
Bylų kategorija 124

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

N U T A R T I S

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2003 m. rugsėjo 8 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Juozo Šerkšno (kolegijos pirmininko), Dangutės Ambrasienės ir Algio Norkūno (pranešėjo),

viešame teismo posėdyje kasacine tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal atsakovo uždarosios akcinės bendrovės "Cygnus" kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2003 m. kovo 10 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal pareiškėjo "Jusimi Corporation" prašymą pripažinti ir leisti vykdyti Lietuvos Respublikoje Korėjos komercinio arbitražo valdybos Arbitražo teismo 2001 m. rugpjūčio 30 d. sprendimą.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

Pareiškėjo "Jusimi Corporation" atstovas nurodė, kad Korėjos komercinio arbitražo valdybos Arbitražo teismas 2001 m. rugpjūčio 30 d. sprendimu priteisė pareiškėjui iš atsakovo UAB "Cygnus" 16 121,82 JAV dolerių skolos bei palūkanas. Korėjos Respublika ir Lietuvos Respublika yra Niujorko 1958 m. konvencijos "Dėl užsienio arbitražų sprendimų pripažinimo ir vykdymo" (toliau tekste - Niujorko konvencija) dalyvės. Pareiškėjo atstovas, remdamasis Lietuvos Respublikos komercinio arbitražo įstatymo 39 straipsnio 1 dalimi, prašė šį užsienio arbitražo teismo sprendimą pripažinti ir leisti vykdyti Lietuvos Respublikoje.
Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija 2003 m. kovo 10 d. nutartimi pripažino ir leido vykdyti Lietuvos Respublikoje Korėjos komercinio arbitražo valdybos arbitražo teismo 2001 m. rugpjūčio 30 d. sprendimą.
Teisėjų kolegija padarė išvadą, kad atsakovas neįrodė, jog yra pagrindai atsisakyti pripažinti ir vykdyti arbitražo teismo sprendimą Lietuvos Respublikoje, numatyti Niujorko konvencijos V straipsnyje ir LR Komercinio arbitražo įstatymo 40 straipsnyje. Arbitražo teismo sprendimo pripažinimo procesas pradėtas įgalioto asmens pareiškimu. Pareiškėjo atstovo įgalinimus patvirtina advokato orderis ir tai atitinka CPK 49 straipsnio 5 dalies reikalavimus. Ginčas tarp šalių kilo dėl atsiskaitymo už patiektas prekes pagal 2000 m. balandžio 10 d. kontraktą Nr.Y20009-1. Kontrakto 7 punkte nustatyta, kad šalys susitarė visus iš sutarties kylančius ginčus spręsti Korėjos komercinio arbitražo valdybos komerciniame arbitraže pagal šios valdybos Seule, Korėjoje, nuostatus. Arbitražinis susitarimas apima ginčo objektą, ginčas žinybingas jį išnagrinėjusiam arbitražui. Šalys arbitražiniame susitarime nesusitarė dėl arbitrų skaičiaus. Korėjos komercinio arbitražo valdybos arbitražo taisyklių (toliau tekste Arbitražo taisyklės) 23

straipsnyje nustatyta, kad tokiu atveju sekretoriatas savo nuožiūra nustato arbitrų skaičių 1 arba 3. Arbitražo sekretoriatas, nustatydamas, kad ginčą spręs vienas arbitras, arbitražo taisyklių nepažeidė. Arbitražinė byla buvo nagrinėjama laikantis sąžiningo proceso principų. Iš byloje esančių įrodymų matyti, kad UAB "Cygnus" 2001 m. gegužės 23 d. buvo išsiųstas pranešimas apie ieškinio priėmimą, 2001 m. liepos 16 d. išsiųstas pranešimas apie arbitro paskyrimą ir bylos nagrinėjimo datą, 2001 m. rugsėjo 6 d. išsiųstas arbitražo sprendimas ir raštas apie arbitražo išlaidų paskirstymą. UAB "Cygnus" neabejotinai gavo siuntas su pranešimu apie arbitražinės bylos nagrinėjimą bei sprendimo nuorašą. Nei į vieną iš šių pranešimų atsikirtimų nepasiuntė, tuo ignoravo arbitražinį procesą. Nepagrįstas atsakovo argumentas, kad arbitražo sprendimas prieštarauja viešajai tvarkai, nes jame numatytos palūkanos už pavėluotą atsiskaitymą ir kaip baudinė sankcija palūkanos už sprendimo nevykdymą. Analogiškas palūkanas numato ir Lietuvos įstatymai. Atsakovas žinojo apie arbitražo sprendimą, tačiau jo nevykdė, todėl turi mokėti palūkanas. Korėjos arbitražo įstatymo ir Arbitražo taisyklių tikrumas nekelia abejonių. Šių teisinių aktų oficialus tekstas pateiktas internete.
Kasaciniu skundu atsakovas UAB "Cygnus" prašo teismo nutartį panaikinti ir pareiškėjo prašymą atmesti. Kasatorius nurodė šiuos argumentus:
Teismas nepagrįstai konstatavo, kad pareiškėjo atstovas buvo tinkamai įgalintas vesti bylą asmuo. Pareiškėjo atstovas teismui pateikė jo įgalinimus patvirtinančius du dokumentus - įgaliojimą ir advokato orderį. Pateiktas įgaliojimas negali būti laikomas dokumentų, suteikiančių teisę veikti Lietuvos Respublikoje. Jis yra patvirtintas Korėjos Respublikos notaro, todėl teisines pasekmes Lietuvos Respublikoje sukelia tik tuo atveju, jeigu yra nustatyta tvarka legalizuotas. Įgaliojimas nėra legalizuotas. Advokato orderis pildomas ir pateikiamas teismui tik tuo atveju, jeigu yra galiojanti su klientu sudaryta teisinės pagalbos teikimo sutartis. Pateikto įgaliojimo pagrindu užpildytas advokato orderis negali būti laikomas atstovo įgalinimus patvirtinančiu dokumentu, kadangi pats įgaliojimas nėra legalizuotas ir nesukelia teisinių pasekmių. Pažeisti 1964 m. CPK 49 straipsnio 5 dalies, Užsienio reikalų ministerijos 1997 m. liepos 21 d. įsakymu Nr.39 patvirtintos "Konsulinio dokumentų legalizavimo instrukcijos" 1, 4, 6 ir 8 punktų, Advokatūros įstatymo 43 straipsnio 2 ir 3 dalių, Teisingumo ministro 1999 m. spalio 1 d. įsakymu Nr.288 patvirtinto Lietuvos advokatūros statuto 68 punkto reikalavimai. Teismas turėjo pareiškėjo prašymą palikti nenagrinėtą CPK 245 straipsnio 3 punkto pagrindu.
Pagal Niujorko konvencijos IV straipsnio 1 dalies "a" punktą bei Komercinio arbitražo įstatymo 39 straipsnio 2 dalį šalis, prašanti pripažinti ir leisti vykdyti užsienio arbitražinio teismo sprendimą, turi pateikti nustatyta tvarka patvirtintą to sprendimo originalą arba jo nuorašą. Nei sprendimo originalas, nei jo tinkamai patvirtintas nuorašas į bylą pateiktas nebuvo. Pagal Arbitražo taisyklių 55 straipsnio 1 dalį arbitražo sprendimo originalas perduodamas kompetentingam teismui drauge su jo perdavimą patvirtinančiu dokumentu. Tik atitinkamo Korėjos Respublikos valstybinio teismo pateiktas ginčo arbitražo sprendimo originalas ar jo nuorašas atitiktų 1958 m. Niujorko Konvencijos reikalavimus. Byloje nėra arbitražinio sprendimo originalo ar jo nuorašo, išduoto kompetentingo Korėjos Respublikos valstybinio teismo. Arbitražo sprendimas, kuriam suteikiama teismo sprendimų galia, reikalauja legalizavimo. Nė vienas iš byloje esančių arbitražo sprendimų nėra nustatyta tvarka legalizuotas, todėl nesukelia teisinių pasekmių ir negali būti pripažinimo objektu.
Nepagrįstas teismo motyvas, jog nagrinėjant bylą ir priimant ginčo arbitražo sprendimą nebuvo pažeisti sąžiningo proceso principai. Atsakovui nebuvo tinkamai pranešta apie arbitro paskyrimą bei arbitražinio teismo nagrinėjimą, tuo pažeisti Niujorko konvencijos V straipsnio 1 dalies "b" punktas ir Komercinio arbitražo įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 2 punktas. Teismas konstatavo, kad atsakovas gavo 2001 m. gegužės 23 d. pranešimą apie ieškinio priėmimą, 2001 m. liepos 16 d. pranešimą apie arbitro paskyrimą ir 2001 m. rugsėjo 6 d. pranešimą apie priimtą arbitražo sprendimą. Tačiau teismas neturėjo pagrindo daryti išvadą, jog buvo laikytasi sąžiningo proceso principų. Atsakovui kartu su 2001 m. gegužės 23 d. pranešimu nebuvo įteikta ieškinio pareiškimo kopija ir tuo pažeista Arbitražo taisyklių 11 straipsnio 2 dalis. Iš byloje esančio pašto pranešimo kopijos matyti, kad 2001 m. liepos 16 d. pranešimas apie posėdžio vietą ir laiką buvo gautas tik 2001 m. liepos 31 d., t.y. pažeisti Arbitražo taisyklių 27 straipsnio 2 dalis ir sąžiningo proceso principas dėl savalaikio informavimo apie procesą. Taip pat buvo pažeista pranešimų įteikimo tvarka. Lietuvos Respublika ir Korėjos Respublika yra 1965 metų Hagos

konvencijos dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse ir komercinėse bylose įteikimo užsienyje dalyvės. Lietuva, ratifikuodama šią Konvenciją, pasinaudojo išlygos teise, pareikšdama, kad nepripažįsta konvencijos 8 ir 10 straipsniuose nurodytų įteikimo būdu ir nustatė, kad vienintelis procesinių dokumentų įteikimo būdas Lietuvoje yra per Centrinę įstaigą, t.y. per Lietuvos Respublikos Teisingumo ministeriją. Pranešimai apie arbitražo procesą ginčo atveju buvo siunčiami ne per Lietuvos Respublikos Centrinę įstaigą, bet tiesiogiai.
Ginčo arbitražo sprendimas priimtas vieno arbitro. Teismas nepagrįstai laikė, jog arbitražo institucijos sudėtis atitiko arbitražo vietos įstatymus. Teismas pažeidė Niujorko konvencijos V straipsnio 1 dalies "d" punktą bei Komercinio arbitražo įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 punktą. Korėjos Arbitražo įstatymo 11 straipsnio 1 dalis numato, kad šalys gali laisvai susitarti dėl arbitrų skaičiaus, o šio straipsnio 2 dalis numato, kad nesant tokio susitarimo, arbitrų yra trys. Teismas į šio įstatymo nuostatas neatsižvelgė, o vadovavosi Arbitražo taisyklių 23 straipsniu, kad jei nėra susitarta dėl arbitrų skaičiaus, tai sekretoriatas savo nuožiūra nustato arbitrų skaičių - vieną arba tris. Esant tokiam užsienio teisės atskirų aktų prieštaravimui teismas turėjo teikti pirmenybę aukštesnę galią turinčiam teisės aktui - Korėjos Arbitražo įstatymui. Teismas neatsižvelgė į prašymus gauti oficialią informaciją apie Korėjos Respublikos civilinio ir arbitražinio proceso įstatymus, nesiėmė priemonių aiškintis bei nustatyti užsienio teisės turinį. Taip buvo pažeisti CK 1.12 straipsnis, 1964 m. CPK 15 straipsnis.
Atsiliepimu į kasacinį skundą pareiškėjo atstovas prašo teismo nutartį palikti nepakeistą. Jis nurodė, kad teismui pateiktas advokato orderis buvo pakankamas dokumentas, patvirtinantis atstovo įgalinimus. Reikalavimas pateikti teismui su klientu raštu sudarytą atstovavimo sutartį įtvirtintas tik naujajame CPK 57 straipsnio 3 dalyje, kuri įsigaliojo nuo 2003 m. sausio 1 d. Kasatoriaus teiginys, kad advokato orderis buvo užpildytas įgaliojimo pagrindu, yra viso tik spėliojimas, nepagrįstas jokias įrodymais.
Pareiškėjui nebuvo būtina pateikti arbitražo sprendimo ar jo kopijos, surašytų korėjiečių kalba. Šalys nebuvo susitarusios kuria kalba vyks arbitražo procesas, todėl arbitražo teismas vadovaudamasis savo taisyklėmis nustatė procesui anglų kalbą. Visi byloje esantys ir kasatoriui pateikti arbitražo teismo dokumentai yra surašyti anglų kalba. Nepagrįstas teiginys, kad arbitražo teismo sprendimo originalas turėjo būti perduotas kompetentingam teismui drauge su jo perdavimą patvirtinančiu dokumentu. Korėjos arbitražo įstatymas bei Arbitražo taisyklės nenumato jokių papildomų procedūrų tam, kad įsigaliotų arbitražo sprendimas. Arbitražo taisyklių 55 straipsnio 1 dalies nuostata reglamentuoja Korėjos vidaus arbitražo procedūras. Nei 1958 m. Niujorko konvencija, nei Komercinio arbitražo įstatymas nereikalauja legalizuoti arbitražo sprendimo.
Kasatorius klaidina teismą, teigdamas neva nėra gavęs Arbitražo teismo siųstų pranešimų. Apie iškeltą arbitraže bylą kasatoriui buvo pranešta 2001m. gegužės 23 d. Jam buvo nustatytas 30 dienų terminas atsiliepimui pareikšti. Kasatorius pagrįstai galėjo tikėtis teismo posėdžio dar 2001 m. liepos mėnesį. Hagos 1965 m. konvencija nėra privaloma arbitražo institucijoms. Arbitražo institucijos yra laisvos pasirinkti, ar jos pagal savo taisykles taikys 1965 m. Hagos konvenciją, ar taikys bet kokią kitą procesinių dokumentų įteikimo procedūrą.
Korėjos arbitražo įstatymo ir Arbitražo taisyklių nuostatos nėra prieštaraujančios viena kitai ar neaiškios. Korėjos arbitražo įstatymo 11 straipsnio 2 dalis taikoma tuo atveju, jei nėra šalių susitarimo dėl arbitrų skaičiaus. Šiuo atveju toks šalių susitarimas yra, nes Kontrakto 7 punkte numatyta, kad visi ginčai bus sprendžiami pagal Arbitražo taisykles. Jų nuostatos leidžia arbitražo sekretoriatui nustatyti arbitrų skaičių.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

Kasacinio skundo argumentai dėl 1964 m. CPK 49 straipsnio 5 dalies, Užsienio reikalų ministerijos 1997 m. liepos 21 d. įsakymu Nr.39 patvirtintos Konsulinio dokumentų legalizavimo instrukcijos 1, 4, 6 ir 8 punktų, Advokatūros įstatymo 43 straipsnio 2 ir 3 dalių, Teisingumo ministro

1999 m. spalio 1 d. įsakymu Nr.288 patvirtinto Lietuvos advokatūros statuto 68 punkto pažeidimo teisiškai nepagrįsti.

Pagal 1964 m. CPK 49 straipsnio 5 dalį advokato įgalinimus patvirtina orderis. Jis buvo pateiktas į bylą, orderyje numatyta teisė advokatui pasirašyti ir pateikti prašymą dėl arbitražo sprendimo pripažinimo ir vykdymo. Orderis yra išrašomas teisinės sutarties su klientu pagrindu. Įgalinimai advokatui A. Kaluinai buvo suteikti 2002 m. balandžio 2 d. notariškai patvirtintu įgaliojimu, sudarytu Seule, Korėjoje. Tai yra galiojantis sandoris nepriklausomai nuo to, ar jis turi būti legalizuotas. Šalims jis sukuria teises ir pareigas. Kai teisinių paslaugų sutartis sudaroma užsienyje, o atstovas veikia Lietuvoje, tai pagal 2000 m. CK 1.40 straipsnį atstovo, veikiančio Lietuvoje, teisės ir pareigos nustatomos pagal Lietuvos teisę. Pagal procesinių veiksmų atlikimo metu galiojusią Lietuvos 1964 m. CPK 49 straipsnio 5 dalį advokatas galėjo pateikti teismui orderį savo įgaliojimams patvirtinti. Šių nuostatų buvo laikomasi, todėl teisės aktų reikalavimai dėl atstovo įgalinimų įforminimo nebuvo pažeisti. Įgalinimams civiliniams procese patvirtinti pagal tuo metu galiojusias vidaus teisės procesines nuostatas nebuvo būtina pateikti teisinių paslaugų sutartį, todėl sutarties dėl įgaliojimų suteikimo nereikėjo teikti teismui ir nereikėjo jos legalizuoti. Kasaciniame skunde nurodyti teisės aktai dėl legalizavimo neturėjo būti taikomi. Teisėjų kolegija daro išvadą, kad CPK 245 straipsnio 3 punktas neturėjo būti taikomas ir nėra jo pažeidimo.

Kasacinio skundo argumentas dėl nepateikto tinkamo arbitražo sprendimo ir 1958 m. Niujorko konvencijos IV straipsnio 1 dalies "a" punkto pažeidimo nepriimtinas. Iškeltas klausimas dėl procesinio pobūdžio pažeidimo, padaryto pripažįstant ir leidžiant vykdyti arbitražo sprendimą. Toks pažeidimas nurodytoje konvencijoje nėra numatytas kaip pagrindas atsisakyti pripažinti ir leisti vykdyti arbitražo sprendimą, nes pagrindų sąrašas yra išdėstytas nurodytos konvencijos V straipsnyje. Pažeidimas tik svarstytinas ta prasme, ar procesinė pažaida turėjo įtakos neteisėto sprendimo priėmimui pagal Lietuvos CPK 346 str. 2 d. 1 p. Teismas nustatė aplinkybes, kad arbitražo sprendimas iš tikro buvo priimtas, procesas vyko anglų kalba ir šalys dėl to priekaištų neturėjo. Esminių procesinių nuostatų buvo laikomasi, jas patikrino ir įvertino arbitražo sprendimo pripažinimo ir leidimo vykdyti galimybę svarstęs teismas. Kuo nurodytos aplinkybės dėl arbitražo sprendimo neatitikimo formaliems reikalavimams galėjo įtakoti arbitražo sprendimo nepripažinimą ir neleidimą vykdyti, skunde neargumentuojama. Todėl nekonstatuojama šiuose argumentuose esant pagrindų panaikinti teismo nutartį.

Kasacinio skundo argumentai dėl sąžiningo proceso principo ir 1958 m. Niujorko konvencijos V straipsnio 1dalies "b" bei "d" punktų pažeidimo atmestini.
Ieškininio pareiškimo įteikimo aplinkybės yra fakto klausimas, todėl su tuo susijęs argumentai kasacinio nagrinėjimo dalyko nesudaro.
Teisiniai motyvai dėl 1965 m. Hagos konvencijos dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo užsienyje nepagrįsti. Šios konvencijos nuostatos netaikomos nagrinėjant komercines bylas arbitraže, jeigu šalys nesusitarė dėl jos taikymo. Šioje byloje neįrodytas šalių susitarimas, kad bylos dokumentų įteikimas bus vykdomas pagal 1965 m. Hagos konvencijos nuostatas, todėl ji neturėjo būti taikoma ir nėra pažeista.

Nepakankami teisiniai argumentai, kad šaliai nebuvo reikiamai pranešta apie arbitro paskyrimą ar apie arbitražo nagrinėjimą. Remiamasi aplinkybe, kad apie posėdį, kuriame priimtas sprendimas, pareiškėjas buvo informuotas mažiau negu prieš 20 dienų iki jo, o tai pažeidžia taikytų Arbitražo taisyklių 27 straipsnį. Taikant 1958 m. Niujorko konvencijos V straipsnio 1 dalies „b" punktą, reikia nustatyti, ar buvo reikiamai pranešta apie arbitražo nagrinėjimą. Jeigu yra padaryta pažeidimų, tai turi būti įvertinta pažeidimo reikšmė. Turi būti vadovaujamasi nuostata, kad padarytas pažeidimas sutrukdė asmeniui pateikti savo pasiaiškinimus. Byloje nustatyta, kad pareiškėjas UAB "Cygnus" apie arbitro paskyrimą ir bylos nagrinėjimą buvo informuotas 2001 m. liepos 31 d., o posėdis turėjo įvykti 2001 m. rugpjūčio 16 d. Arbitražo taisyklėse numatyto 20 dienų termino nebuvo laikytasi. Iš kitos pusės, pareiškėjas ignoravo savo teisę dalyvauti arbitražiniame procese, neteikė atsiliepimų ir nesiekė dalyvauti bylos nagrinėjime. Reikiamu pranešimu apie bylos nagrinėjimą arbitražine tvarka užtikrinamas vienas iš pagrindinių sąžiningo proceso aspektų – teisės būti išklausytu principas. Net įrodžius įteikimo tvarkos pažeidimus, teismas savo nuožiūra turi spręsti, ar tenkinti prašymą dėl pripažinimo ir leidimo vykdyti arbitražo sprendimą. Nustatyti pažeidimai turėtų būti esminiai sąžiningo proceso standartų pažeidimai.

Šiuo atveju pareiškėjas nors ir pavėluotai buvo informuotas apie procesą, bet informaciją apie arbitro paskyrimą ir nagrinėjimą gavo iš anksto. Keleto dienų pavėlavimas pranešti apie arbitražo proceso posėdį ir teismo sudėtį, kai pareiškėjas arbitražo neinformavo apie pavėluotą dokumentų įteikimą, raštu nepranešė dėl iškilusių kliūčių jam realiai pasinaudoti procesinėmis teisėmis arbitražo eigoje, neišreiškė ketinimo tomis teisėmis naudotis iš tikrųjų, bet iš viso arbitražo procesą ignoravo, nesudaro pagrindo išvadai, kad rimtai buvo pažeistos sąžiningo proceso nuostatos ir turi būti taikomas 1958 m. Niujorko konvencijos V straipsnio 1 dalies „b" punktas.

Kasacinio skundo argumentas dėl Korėjos Komercinio arbitražo įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 punkto pažeidimo atmestinas. Skundo motyvais nėra atsižvelgiama į tai, jog ši įstatymo nuostata taikoma tuomet, jei šalys nesusitarė dėl arbitrų skaičiaus. Šalys susitarė, kad visi ginčai bus sprendžiami pagal Arbitražo taisykles. Jų 23 straipsnyje numatyta, kad jei nesusitarta dėl arbitrų skaičiaus, tai arbitrų skaičių – vieną arba tris - nustato sekretoriatas. Šalių susitarimu šiuo atveju numatyta, kad arbitrą skiriančioji institucija yra arbitražo administracija ir jos nuožiūrai palikta spręsti dėl arbitrų skaičiaus. Tokių nuostatų buvo laikytasi. Arbitrų skaičiaus nustatymo tvarka šalių buvo aptarta, todėl arbitrų skaičiaus nustatymas atitiko šalių susitarimą ir neturėjo būti taikomos Korėjos Komercinio arbitražo įstatymo nuostatos dėl arbitrų skaičiaus.

Teisėjų kolegija daro išvadą, kad nenustatyti Lietuvos CPK 346 straipsnyje numatyti pagrindai panaikinti ar pakeisti skundžiamą teismo nutartį (Lietuvos CPK 359 straipsnio 3 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi CPK 359 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 362 straipsnio 1 dalimi,

n u t a r i a :

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2003 m. kovo 10 d. nutartį palikti nepakeistą.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai Juozas Šerkšnas

Dangutė Ambrasienė

Algis Norkūnas